

Анализа ефеката закона

Дугорочно посматрано, очекује се да ће Закон имати следеће ефекте: 1) даљи развој науке, технологије и образовања ради подстицања привредног развоја, повећања друштвеног производа и подизања стандарда грађана и квалитета живота; 2) очување и развој општег фонда знања; 3) очување и развој укупних научноистраживачких потенцијала (научноистраживачких и образовних институција, научних кадрова и научноистраживачке инфраструктуре), с циљем успостављања и изградње националног научноистраживачког система; 4) рационализацију мреже научноистраживачких организација; 5) ефикаснији и ефективнији научноистраживачки рад; 6) подизање општег нивоа технологија у привреди и обезбеђивање конкурентности роба и услуга на домаћем и светском тржишту; 7) успостављање и унапређење међународне научне сарадње ради брже интеграције у светске научне, привредне, друштвене и културне токове и укључивање у европски истраживачки простор; 8) усмеравање друштва ка иновацијама, стварању културног амбијента и стваралачког образовања у циљу очувања цивилизацијске баштине и националног идентитета, и др.

Да би се ова предвиђања и очекивани ефекти остварили, неопходно је што хитније код свих релевантних фактора одлучивања, на нивоу државе и друштва у целини, постићи консензус о примарној улози и месту науке, као кључном и динамичком фактору економског и укупног друштвеног развоја. Поред тога, неопходно је обезбедити и одговарајуће материјалне претпоставке, у смислу стабилног финансирања научноистраживачке делатности, и то: најмање 1% из буџета Републике, а остали извори финансирања би били из домаће и међународне привреде, кредита, заједничких међународних програма и пројеката итд. Циљ је да до 2010. године, издвајања за научноистраживачку делатност буду на нивоу од 3%, националног производа, а што је стандард развијених земаља.